

Instalacja Slackware

Instalacja Slackware jest bardzo uproszczona i podobna do instalacji jednej z odmian systemu operacyjnego BSD. Jeśli jesteś z tym zaznajomiony, możesz czuć się jak w domu. Jeśli nigdy wcześniej nie instalowałeś Slackware ani nie używałeś dystrybucji bez graficznego instalatora możesz czuć się na początku trochę przytłoczony. Nie panikuj! Instalacja jest bardzo prosta gdy ją zrozumiesz i działa na prawie każdej platformie x86.

Ostatnie wydania Slackware Linux są dystrybuowane na nośniach CD lub DVD, ale Slackware może być zainstalowany innymi sposobami. Skupimy się tylko na najbardziej typowej instalacji - uruchomieniu z DVD. Jeśli nie masz napędu CD lub DVD, może zechcesz popatrzeć na pliki README znajdujące się w katalogu `usb-and-pxe-installers`. Katalog ten zawiera niezbędne pliki i instrukcje aby uruchomić instalator Slackware z pamięci USB lub z użyciem karty sieciowej obsługującej PXE. Pliki tam zawarte są najlepszym źródłem informacji o tych dwóch metodach.

Poradnik jak uruchomić serwer PXE prosto z nośnika instalacyjnego Slackware (DVD lub pamięć USB) są dostępne w osobnym artykule: [Out of the box Slackware PXE Server](#)

Uruchomienie instalatora

Uruchomienia instalatora to prosty proces polegający na włożeniu nośnika instalacji Slackware do napędu CD lub DVD i ponownym uruchomieniu komputera. Możliwe że będziesz musiał udać się do BIOS'u komputera i zmienić kolejność uruchamiania tak aby napęd optyczny miał wyższy priorytet od dysków twardej. Niektóre komputery pozwalają zmienić kolejność uruchamiania poprzez naciśnięcie odpowiedniego klawisza podczas uruchamiania komputera. Ponieważ wszystkie komputery się różnią, nie możemy napisać instrukcji jak to zrobić, ale ta metoda jest łatwa do wykonania na wszystkich maszynach.

Kiedy już Twój komputer uruchomi się z płyty CD lub DVD zostaniesz przeniesiony do ekranu, który pozwoli Ci wpisać specyficzne opcje jądra. Znajduje się on w tym miejscu by pozwolić ci użyć instalacyjnego dysku jako pewnego rodzaju dysku ratunkowego. Niektóre systemy mogą wymagać podanie specjalnych opcji jądra aby możliwe było ich uruchomienie, jednak to bardzo rzadkie przypadki. Większość użytkowników może po prostu wcisnąć enter by pozwolić jądru uruchomić się.

```
Welcome to Slackware version 14.0 (Linux kernel 3.2.29)!
```

```
If you need to pass extra parameters to the kernel, enter them at the prompt below after the name of the kernel to boot (huge.s etc).
```

```
In a pinch, you can boot your system from here with a command like:
```

```
boot: huge.s root=/dev/sda1 rdinit= ro
```

```
In the example above, /dev/sda1 is the / Linux partition.
```

```
This prompt is just for entering extra parameters. If you don't need to enter
```

```
any parameters, hit ENTER to boot the default kernel "huge.s" or press [F2]
```

for a listing of more kernel choices.

Powinieneś zobaczyć dużo tekstu przelatującego na ekranie. Nie przejmuj się, to jest normalne. Tekst który widzisz jest generowany przez jądro podczas uruchomienia, wykrywania sprzętu i przygotowania do załadowania systemu operacyjnego (w tym wypadku instalatora). Jeśli jesteś zainteresowany możesz później przeczytać te informacje poprzez użycie polecenia `dmesg (1)`. Informacje te są często bardzo ważne przy rozwiązywaniu problemów ze sprzętem. Kiedy jądro zakończy wykrywać sprzęt, wiadomości zatrzymają się, a Ty będziesz mógł wybrać obsługę układu klawiatury innego niż en-us.

```
<OPTION TO LOAD SUPPORT FOR NON-US KEYBOARD>
```

```
If you are not using a US keyboard, you may need to load a different keyboard map. To select a different keyboard map, please enter 1 now. To continue using the US map, just hit enter.
```

```
Enter 1 to select a keyboard map: _
```

Wciśnięcie **1** a następnie **ENTER** przeniosą Cię do listy układów klawiatury. Po prostu wybierz układ odpowiadający Twojemu układowi klawiatury i kontynuuj.

```
Welcome to the Slackware Linux installation disk! (version 13.37)
```

```
##### IMPORTANT! READ THE INFORMATION BELOW CAREFULLY. #####
```

```
- You will need one or more partitions of type 'Linux' prepared. It is also recommended that you create a swap partition (type 'Linux swap') prior to installation. For more information, run 'setup' and read the help file.
```

```
- If you're having problems that you think might be related to low memory, you can try activating a swap partition before you run setup. After making a swap partition (type 82) with cfdisk or fdisk, activate it like this:  
mkswap /dev/<partition> ; swapon /dev/<partition>
```

```
- Once you have prepared the disk partitions for Linux, type 'setup' to begin the installation process.
```

```
- If you do not have a color monitor, type: TERM=vt100 before you start 'setup'.
```

```
You may now login as 'root'.
```

```
slackware login: **root**
```

W odróżnieniu od innych dystrybucji Linuksa które od razu uruchomią program instalacyjny, Slackware przenosi cię do ograniczonego systemu linuksowego załadowanego do pamięci RAM komputera. Ta ograniczona dystrybucja jest następnie użyta do uruchomienia programów instalacyjnych ręcznie lub może być użyta ratunkowa by naprawić zepsuty system, który się nie uruchamia. Gdy zalogujesz się jako root (w instalatorze nie wymaga to podania hasła) nadchodzi pora

by ustawić dyski. W tym momencie możesz skonfigurować obsługę LVM, ustawić programy RAID lub zaszyfrować partycję root, te opcje nie są jednak tematem tego przewodnika. Odsyłam więc do plików README_RAID.TXT, README_LVM.TXT, oraz README_CRYPT.TXT znajdujących się na instalacyjnym nośniku. Większość użytkowników nie potrzebuje tego robić, powinni oni przejść do partycjonowania.

Partycjonowanie

Nośnik instalacyjny Slackware jest dostarczany z narzędziami do partycjonowania dysku twardego. Zazwyczaj partycjonowanie przebiega według tych kroków:

1. Uruchomienie wybranego programu na docelowym HDD.
2. Wyświetlenie obecnej tablicy partycji by zapoznać się z istniejącymi partycjami.
3. Jeśli jest to wymagana usunięcie niektórych lub wszystkich partycji.
4. Utworzenie nowej partycji.
5. Wybranie typu i rozmiaru nowej partycji.
6. Kontynuowanie by utworzyć partycję taką jak planowano.
7. Zmianienie typu partycji (Swap, Linux, Solaris, itd.).
8. Ustawienie flagi „BOOT” dla wybranej partycji
9. Zapisanie tablicy partycji.

fdisk

Użycie programu fdisk w celu zrobienia partycji na dysku twardym może być zrobione poprzez wykonanie poniższych kroków. Tablica partycji może też być utworzona inaczej, to jest tylko przykład:

Utworzenie nowej partycji która zostanie użyta jako swap:

```
root~# fdisk <ściezka do dysku> | (np. /dev/sda) <Enter>
Command (m for help): p <Enter>

Disk /dev/sda: 64 heads, 63 sectors, 621 cylinders
Units = cylinders of 4032 * 512 bytes

Command (m for help): n <Enter>
Command action
  e   extended
  p   primary partition (1-4)
p <Enter>

Partition number (1-4): 1 <Enter>
First cylinder (1-621, default 1): 1 <Enter>
Using default value 1
Last cylinder or +size or +sizeM or +sizeK (1-621, default 621): 100 <Enter>
```

Teraz by zmienić typ tej partycji na swap:

```
Command (m for help): t <Enter>
Partition number (1-4): 1 <Enter>
```

```
Hex code (type L to list codes): 82 <Enter>
Changed system type of partition 1 to 82 (Linux swap)
```

Następna partycja zostanie użyta jako główna partycja, musi ona mieć ustawioną flagę „BOOT”

```
Command (m for help): n <Enter>
Command action
  e   extended
  p   primary partition (1-4)
p <Enter>
Partition number (1-4): 2 <Enter>
First cylinder (101-621, default 101): <Enter>
Using default value 101
Last cylinder or +size or +sizeM or +sizeK (101-621, default 621): <Enter> |
(reszta dysku zostanie użyta)
```

Aby ustawić nowo utworzoną partycję jako bootowalną:

```
Command (m for help): a <Enter>
Partition number (1-4): 2 <Enter>
```

Naciśnij p <Enter> ponownie by zobaczyć nową tablicę partycji

```
Disk /dev/hdb: 64 heads, 63 sectors, 621 cylinders
Units = cylinders of 4032 * 512 bytes
```

Device	Boot	Start	End	Blocks	Id	System
/dev/hdb1		1	100	203797+	82	Linux swap
/dev/hdb2	*	101	621	1048107	83	Linux

W końcu możemy wszystko zapisać wpisując w <Enter>.

To bardzo prosta tablica partycji, fdisk oczywiście wspiera tworzenie logicznych pomieszanych z podstawowymi.

cfdisk

cfdisk może być użyty by osiągnąć to samo co fdisk, ale dodatkowo wyświetla prosty interfejs użytkownika, który wyświetla obecną tablicę partycji zanim zostanie ona zapisana na HDD. Użytkownik może wykonać te same kroki co przy fdisk'u, używając strzałek i klawisza TAB by wybrać odpowiednie pozycje menu znajdującego się na dole tego ekranu:

```

                                cfdisk 2.12r

                                Disk Drive: /dev/sda
                                Size: 5108373319 bytes, 5.1 GB
                                Heads: 64   Sectors per Track: 63   Cylinders: 621

Name      Flags      Part Type  FS Type      [Label]      Size
```

```
(MB)

sda1          Primary  Linux swap      822.61
*sda2        Boot     Primary  Linux          4285.76

*[Bootable]* [ Delete ] [ Help ] [Maximize] [ Print ]
[ Quit ] [ Type ] [ Units ] [ Write ]

*Toggle bootable flag of the current partition*
```

Program instalacyjny

Help

Jeśli nigdy wcześniej nie instalowałeś Slackware, możesz otrzymać podstawowe informacje dotyczące instalatora Slackware wybierając „Help” z menu. Większość informacji dotyczy nawigowania po instalatorze, co powinno być dosyć intuicyjne, ale jeśli nigdy wcześniej nie używałeś programów bazujących na curses może Ci się to przydać.

Keymap

Zanim przejdziemy dalej, Slackware daje nam możliwość wybrania innego układu klawiatury. Jeśli używasz standardowej klawiatury US możesz spokojnie pominąć ten krok, ale jeśli używasz międzynarodowej klawiatury powinieneś wybrać odpowiedni układ teraz. To zapewnia że klawisz wciśnięty na klawiaturze zrobi dokładnie to czego oczekujesz od niego.

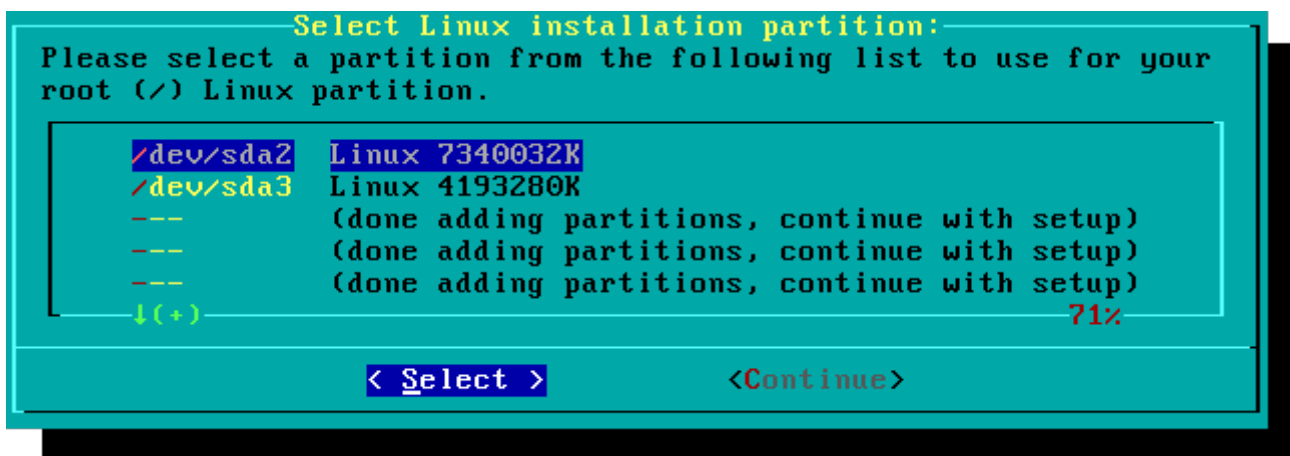
Addswap

Jeśli utworzyłeś partycję swap, ten krok pozwoli Ci uruchomić ją przez rozpoczęciem działań wymagających dużo pamięci takich jak instalowanie pakietów. Partycja wymiany to pamięć wirtualna, partycja dysku twardego (lub plik, ale instalator Slackware nie wspiera plików swap) używana gdy komputer w komputerze skończy się wolna pamięć RAM. Pozwala to na użycie większej ilości pamięci niż jest faktycznie dostępna. Ten krok doda również partycję swap do `/etc/fstab`, więc będzie ona dostępna dla Twojego systemu.



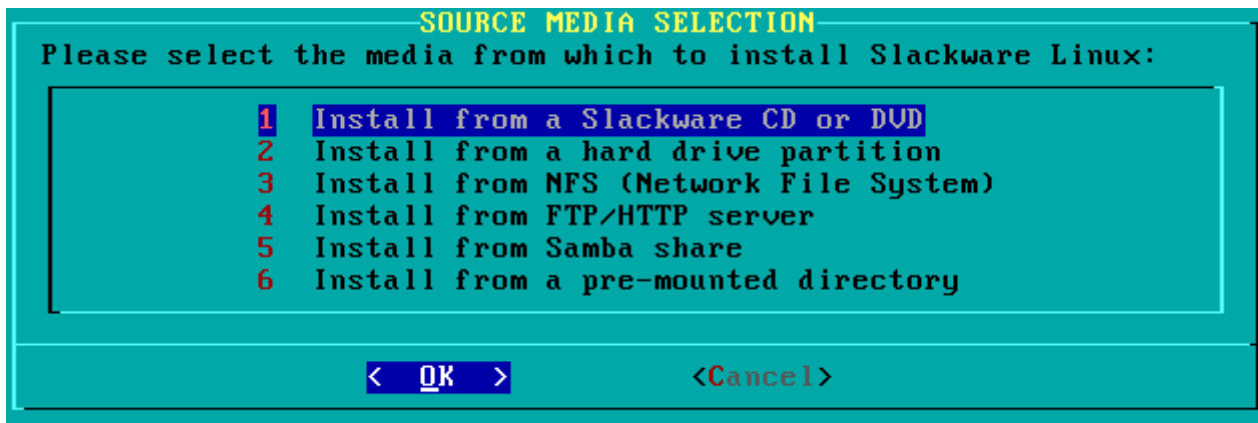
Target

Następnym krokiem jest wybranie partycji root i wszystkich innych partycji, które chcemy aby Slackware wykorzystał. Dostaniesz możliwość wyboru systemu plików, które zostanie użyty lub opcję bez formatowania partycji. Jeśli instalujesz na nową partycję, musisz ją sformatować. Jeśli masz partycję z danymi, które chcesz pozostawić, nie rób tego. Na przykład wielu użytkowników używa osobnej partycji /home, dla danych użytkowników i nie zaznacza jej do sformatowania podczas instalacji. Dzięki temu można zainstalować nowszą wersję Slackware bez kopiowania i przywracania tych danych.



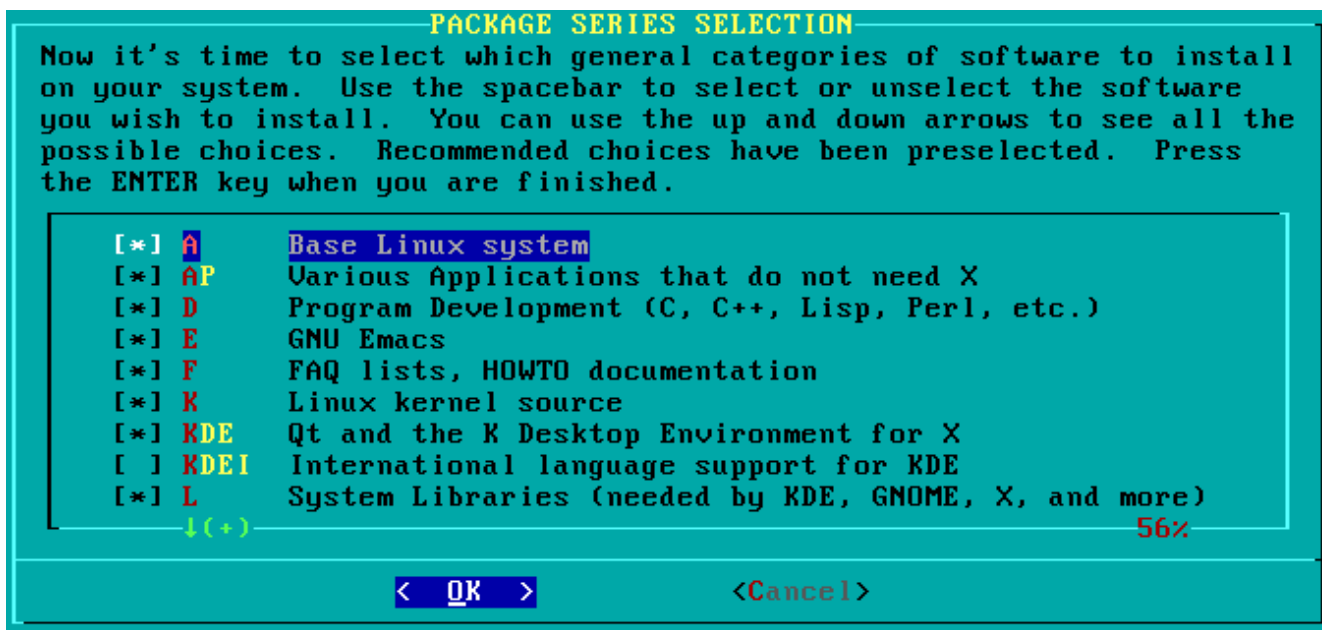
Source

Tutaj określasz gdzie instalator ma znaleźć pakiety Slackware. Najbardziej typowym scenariuszem jest użycie płyty instalacyjnej Slackware, ale inne opcje są także dostępne. Jeśli pakiety znajdują się na partycji, którą skonfigurowałeś w poprzednim kroku możesz zainstalować Slackware z zamontowanego katalogu (pre-mounted directory). (Być może najpierw będziesz musiał ją zamontować poleceniem mount (8). Zobacz rozdział 11 aby uzyskać więcej informacji.) Dodatkowo Slackware oferuje sposoby instalacji przez sieć takie jak zasoby NFS, FTP, HTTP i Samba. Jeśli wybierzesz instalację przez sieć Slackware najpierw zapyta o konfigurację TCP/IP. Opiszemy tylko metodę instalacji z DVD, ale inne sposoby są podobne i przystępne.



Select

Jedną z unikatowych cech Slackware jest jego sposób podzielenia pakietów na dyski. Na początku dostęp sieciowy do serwerów FTP był możliwy tylko przez powolne modemy. Slackware był podzielony na zestawy dysków, które mieściły się na dyskietkach, więc użytkownicy mogli pobrać i zainstalować tylko te pakiety które ich interesowały. Dziś ta praktyka jest kontynuowana, instalator pozwala ci wybrać które grupy pakietów zainstalować. To pozwala ci łatwo pominąć pakiety których nie chcesz, takie jak X i KDE na serwerach lub Emacs gdziekolwiek. Weź pod uwagę że grupa pakietów „A” jest zawsze wymagana.



Install

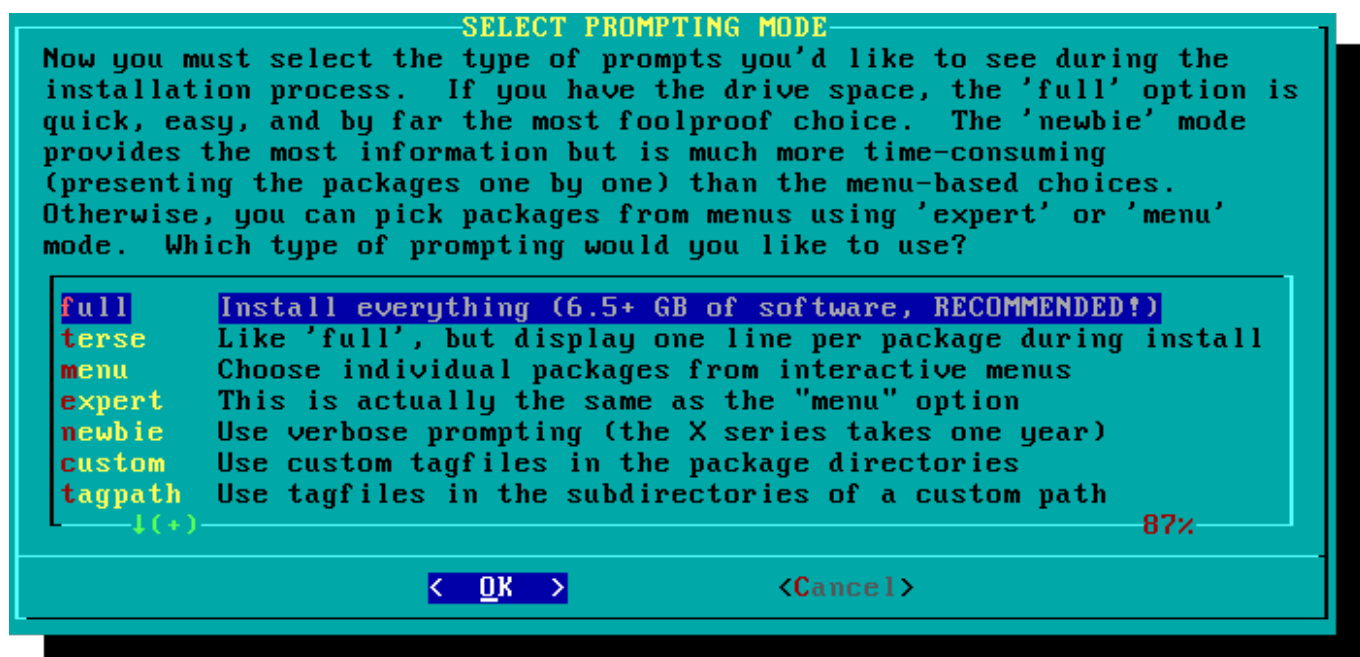
Wreszcie przechodzimy do głównej funkcji instalatora. Na tym etapie, Slackware zapyta o metodą instalacji pakietów. Jeśli instalujesz Slackware po raz pierwsze, opcja „full” jest zalecana. Nawet jeśli to nie Twój pierwszy raz to prawdopodobnie jej użycie będzie wskazane.

Opcje „menu” i „expert” pozwalają na wybieranie pojedynczych pakietów do instalacji i są przeznaczone dla zaawansowanych użytkowników zaznajomionych ze Slackware. Te opcje pozwalają szybko odznaczyć niechciane pakiety by zainstalować minimalną instalację Slackware Linux. Jeśli nie

wiesz co robisz (czasem nawet gdy wiesz) możesz pominąć istotne elementy i zainstalować system, który nawet się nie uruchomi.

Opcja „newbie” jest bardzo użyteczna dla nowych użytkowników, ale instaluje system długo. Ta metoda zainstaluje wszystkie potrzebne pakiety, a potem zapyta osobno o każdy inny pakiet. Dużą zaletą jest to że zatrzymuje to instalację i wyświetla informację o każdym pojedynczym pakiecie. Dla nowych użytkowników te informacje mogą być przydatne. Dla innych użytkowników to długi i nudny proces.

Opcje „custom” i „tagpath” powinny być używane tylko przez ludzi o dużych umiejętnościach i sporym doświadczeniu z Slackware. Te metody pozwalają użytkownikowi zainstalować by zainstalować pakiety z użyciem plików-tagów. Pliki tagi są rzadko używane. Nie są one opisane w tym poradniku.



Configure

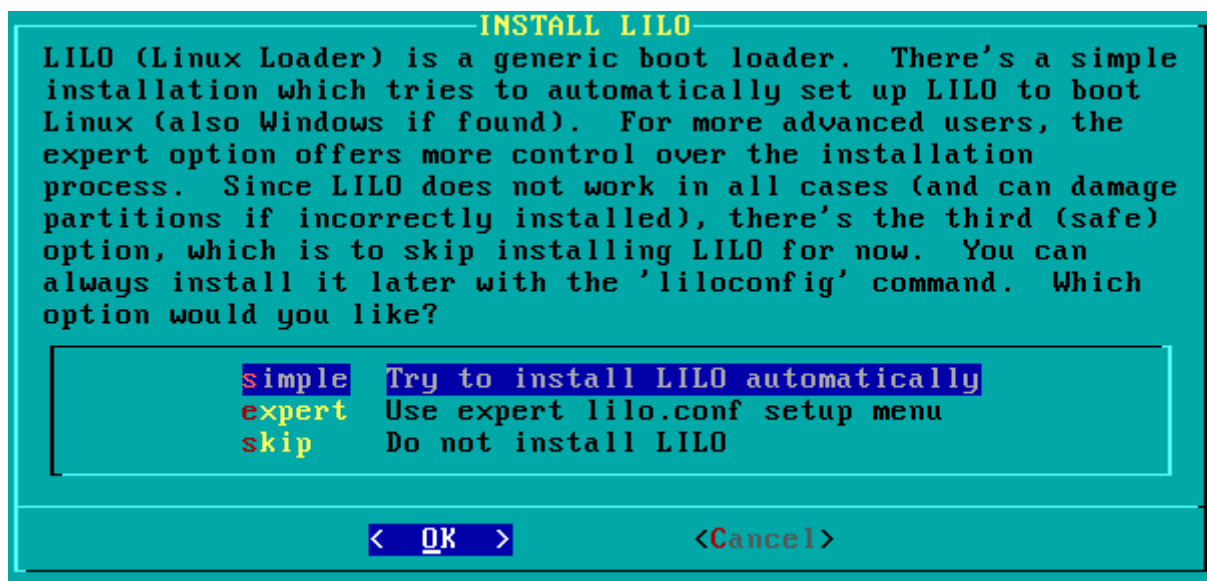
Kiedy wszystkie pakiety są zainstalowane jesteś blisko końca instalacji. Na tym etapie Slackware zapyta o kilka rzeczy związanych z konfiguracją. Większość z nich jest opcjonalna, ale duża część użytkowników będzie potrzebowała ustawić coś już na tym etapie. W zależności od tego jakie pakiety zainstalowałeś, różne opcje konfiguracyjne zostaną Ci przedstawione. Tutaj opisaliśmy wszystkie naprawdę istotne.

Pierwsza rzecz o którą zostaniesz zapytany to utworzenie dysku bootowalnego. W przeszłości zwykle była to dyskietka, ale obecnie jądro Linux jest dużo większe niż jedna dyskietka, więc Slackware umożliwia stworzenie bootowalnej pamięci USB. Oczywiście Twój komputer musi obsługiwać uruchamianie z USB by użyć pamięci USB do bootowania (większość nowych komputerów obsługuje). Jeśli nie zdecydujesz się by używać LILO lub innego bootloadera, powinieneś rozważyć utworzenie bootowalnej pamięci USB. Weź pod uwagę że zrobienie tego usunie całą zawartość pamięci USB której użyjesz, uważaj.



Prawie każdy będzie potrzebował skonfigurować Linux Loader. LILO jest odpowiedzialne za uruchomienia jądra Linux i połączenia z initrd lub głównym systemem plików. Bez tego (lub innego bootloadera), twój nowo zainstalowany Slackware Linux nie uruchomi się. Slackware oferuje kilka opcji w tym miejscu. Opcja „simple” automatycznie skonfiguruje LILO dla twojego komputera i będzie działać z prostymi systemami. Jeśli Slackware jest jedynym systemem na Twoim komputerze, LILO powinno zainstalować się bez żadnych kłopotów. Jeśli nie ufasz najprostszym rozwiązaniom lub chcesz zagłębić się w konfiguracji LILO, opcja „expert” nie jest wcale taka trudna. Ta metoda pozwoli Ci krok po krok skonfigurować możliwość uruchamiania dwóch systemów (np. Windowsa lub innego Linuksa). Pozwoli Ci również dodać dodatkowe parametry dla jądra (większość osób tego nie potrzebuje).

LILO jest bardzo ważną częścią systemu Slackware, więc cały następny rozdział jest mu poświęcony. Jeśli masz jakieś problemy z konfiguracją LILO na tym etapie, możesz przejść dalej i przeczytać Rozdział 3, a potem wrócić tu.



Ten prosty krok pozwoli Ci skonfigurować i aktywować mysz tak by mogłaby użyta bez środowiska graficznego. Aktywując mysz, będziesz mógł łatwo kopiować i wklejać do terminala Slackware. Większość użytkowników potrzebuje jednej z pierwszych 3 opcji, ale kilka innych też jest obecnych, nawet te starożytne dwu-przyciskowe myszki szeregowe działają.

Następnym etapem konfiguracji jest podanie konfiguracji sieci. Jeśli nie chcesz konfigurować sieci na tym etapie, możesz odmówić, ale wtedy będziesz poproszony o podanie nazwy hosta dla twojego komputera. Nie wpisuj nazwy domenowej, tylko nazwę hosta.

Następny ekran poprosi Cię o nazwę domenową, np. example.org. Kombinacja nazwy hosta i nazwy domenowej może być użyta do nawigacji między komputerami w sieci, jeśli używasz wewnętrznej usługi DNS lub posiadasz odpowiednie wpisy w pliku /etc/hosts.

Są trzy opcje ustawienia adresu IP: możesz przypisać statyczne IP lub użyć DHCP lub też skonfigurować połączenie pętli zwrotnej. Najłatwiejszą opcją i prawdopodobnie najczęściej używaną dla laptopów i komputerów w zwykłych sieciach to pozwolenie serwerowi DHCP przypisać adresów IP dynamicznie. W praktyce często powoduje to ustawienie statycznego adresu, ponieważ zarówno dhcpcd i dhclient początkowo chcą adresu poprzednio przypisanego. Jeśli adres jest niedostępny wtedy maszyna dostaje nowy, ale w małych sieciach może się to nigdy nie zdażyć.

Jeśli serwer DHCP w twojej sieci wymaga podania nazwy hosta DHCP przed połączeniem możesz ją podać na ekranie DHCP Hostname screen.

Aby użyć statycznego adresu, musisz podać:

Statyczny adres IP

- **IP Address:** adres twojego komputera, taki jak 192 . 168 . 1 . 1 (dla IPv4). Powinieneś również sprawdzić czy w Twojej sieci nie ma żadnego serwera DHCP przydzielającego adresy z puli która zawiera Twój adres IP, w przeciwnym razie możesz doświadczyć konfliktu adresów.
- **Netmask:** maska podsieci; zwykle 255 . 255 . 255 . 0 dla małych sieci.
- **Gateway Address:** adres bramy dostarczającej dostęp do Internetu dla Twojej sieci. Dla małych sieci często dostarczany przez ISP, podczas gdy dla większych sieci możesz użyć wewnętrznego serwera, który przetwarza ruch sieciowy. Innymi słowy, to może być wewnętrzny adres taki jak 192 . 168 . 1 . 1 lub może on być podany przez Twojego ISP np. 75 . 146 . 49 . 79.
- **Nameserver:** zazwyczaj będziesz chciał użyć DNS, w tej wstępnej konfiguracji podajesz tylko adres podstawowego serwera DNS. Edytuj /etc/resolv.conf aby dodać drugorzędny i trzeciorzędny adres później.

Ostatnim ekranem wyświetlanym podczas ustawiania statycznego adresu IP jest ekran podsumowujący, z jego użyciem możesz akceptować konfigurację, edytować ją lub rozpocząć od nowa.

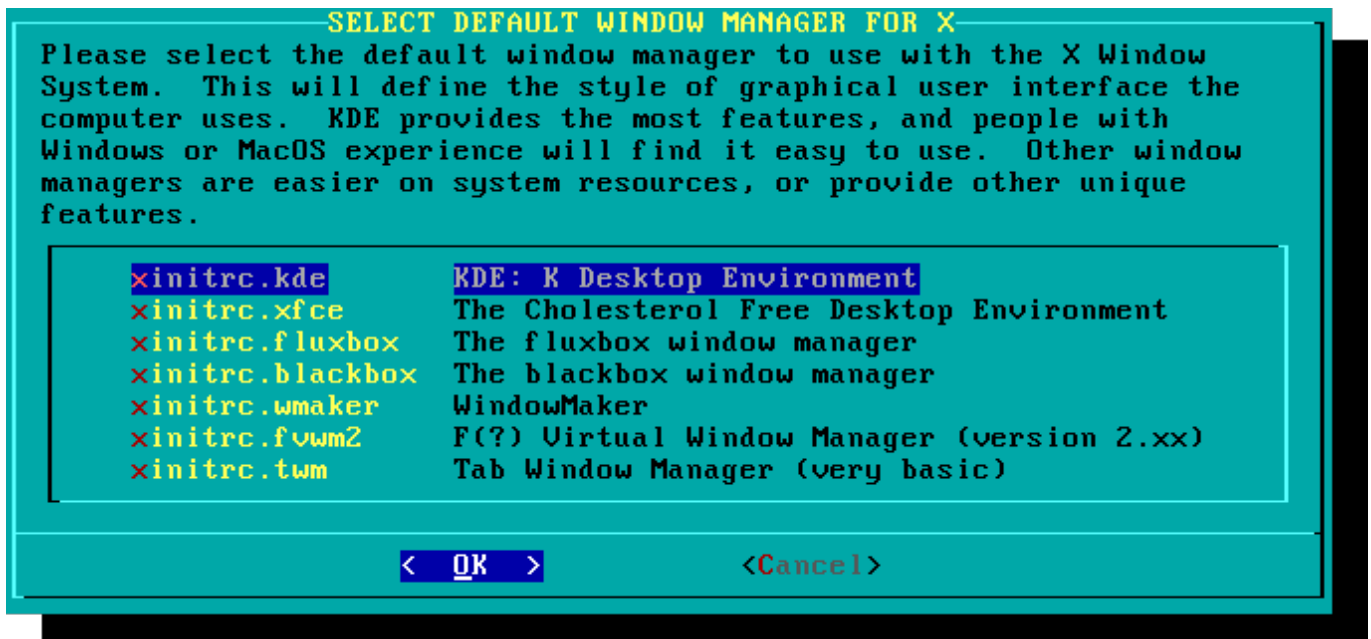
Konfiguracja sieci jest teraz ukończona. Następny ekran poprosi o wybraniu usług które mają uruchamiać się automatycznie. Przeczytaj opis znajdujący się zarówno po prawej stronie nazwy usługi jak i na dole ekranu aby zdecydować które powinny być włączane domyślnie. To ustawienie może być później zmodyfikowane z użyciem pkgtool → Setup → Services.

Tak jak ostrzega okno uruchamiania usług, powinieneś włączyć tylko te usługi których masz zamiar używać. To nie tylko zmniejsza czas uruchomienia ale także czyni system bardziej bezpiecznym.

Wszystkie komputery potrzebują mieć ustawiony obecny czas, ale skąd Slackware ma wiedzieć której strefy czasowej użyć? Właśnie po to jest ten krok. Jeśli Twój zegar komputera jest ustawiony na UTC (czas uniwersalny) wybierz tę opcję; większość zegarów nie jest ustawiona na UTC domyślnie, w takim wypadku wybierz „NO” a potem odpowiednią strefę czasową z listy.

Jeśli zainstalowałeś pakiety z kategorii X zostaniesz zapytany o domyślny menedżer okien lub środowisko graficznego. To co wybierzesz tutaj będzie zastosowane dla wszystkich użytkowników

komputera, chyba że któryś z użytkowników włączy „xwmconfig” i wybierze inną opcję. Nie zdziw się jeśli to co zobaczysz będzie wyglądało inaczej niż to co jest poniżej: xwmconfig pozwoli wybrać jedynie to co zainstalowałeś. Jeśli na przykład pominiesz instalację „KDE” nie wyświetli się ono tutaj.



Ostatnim krokiem konfiguracji jest ustawienie hasła dla root'a. Konto root jest „super użytkownikiem” w Slackware i w innych unixopodobnych systemach operacyjnych. Pomyśl o nim jak o Administratorze, root wie wszystko, widzi wszystko i może zrobić wszystko, więc ustawienie mocnego hasła to dobra pomysł.

Po skończeniu ostatniego kroku możesz opuścić instalator Slackware i zrestartować komputerem starym dobrym skrótem **CTRL + ALT + DELETE**. Usuń dysk instalacyjny Slackware i jeśli wykonałeś wszystkie kroki poprawnie Twój komputer uruchomi nowo zainstalowany system Slackware Linux. Jeśli coś pójdzie nie tak prawdopodobnie pominąłeś konfigurację LILO lub zrobiłeś w niej jakiś błąd.

Po instalacji

Kiedy już ponownie uruchomiłeś komputer bardzo ważnym krokiem jest utworzenie nowego użytkownika. Domyślnie jedynym istniejącym użytkownikiem jest root, używanie komputera jako root jest niebezpieczne, ponieważ to konto w żaden sposób nie ogranicza tego co użytkownik może zrobić.

Najszybszym i najłatwiejszym sposobem by utworzyć normalnego użytkownika dla siebie jest zalogowanie się na konto root z użyciem hasła podanego pod koniec procesu instalacji i wpisanie polecenia `adduser`. To polecenie interaktywnie pomoże Ci stworzyć nowego użytkownika, zobacz część nazwaną [Zarządzanie użytkownikami i grupami](#) by uzyskać więcej informacji.

Kolejnym ważnym krokiem jest upewnienie się że zainstalowany system jest aktualny, aktualizacje które są wydawane zawierają poprawki bezpieczeństwa. Aby to zrobić możemy użyć narzędzia [slackpkg](#) aby zaktualizować listę pakietów i zainstalować aktualizacje.

Ostatnia ważna rzecz - w skrzynce pocztowej użytkownika root znajduje się mail z użytecznymi informacjami o zarządzaniu pakietami oraz konfigurowaniu systemu. Powinieneś sprawdzić go używając swojego ulubionego klienta poczty. Jeśli nie używałeś żadnego z obecnych w systemie klientów to

alpine jest odpowiednim by zacząć używać go szybko i łatwo.

Konfiguracja graficznego logowania

Kiedy system jest aktualny i pierwszy użytkownik został już stworzony być może zechcesz skonfigurować system by uruchamiał X.org domyślnie, z graficznym logowaniem zamiast konsolowego. Możesz najpierw przetestować czy X poprawnie wykrył Twoją kartę graficzną wpisując `startx`. Jeśli X11 wystartuje i pulpit się uruchomi, prawdopodobnie wszystko będzie ok. Otwórz plik `/etc/inittab` jako root w dowolnym edytorze, zmień następujące linie:

```
# Default runlevel. (Do not set to 0 or 6)
id:3:initdefault:
```

na:

```
# Default runlevel. (Do not set to 0 or 6)
id:4:initdefault:
```

To ustawi domyślny run-level na 4, który w Slackware działa jako tryb „tylko-graficzny” (z jedną otwartą konsolą). Zapisz zmiany, po ponownym uruchomieniu Slackware automatycznie włączy graficzny menedżer logowania.

Możesz ręcznie wejść w run-level 4 wpisując jako root: `init 4`.

Aby wybrać lub zmienić [środowisko graficzne](#) wpisz polecenie `xwmconfig` jako root.

Dodanie multilib

If you just installed the 64-bit version of Slackware, you will soon discover that this is a „pure” 64-bit environment. In other words: out of the box, Slackware64 is not able to run or compile 32-bit program binaries.

Luckily, this is simple to fix. Adding the capability to run and/or compile 32-bit programs will turn your Slackware64 into a „multilib” system. Instructions can be found in the article [„Adding Multilib Capability to Slackware on x86_64 Architecture”](#) in our Wiki.

References

- Original source: http://slackbook.org/beta/#ch_install (authors: Alan Hicks, Chris Lumens, David Cantrell, Logan Johnson)

External links

- [Slackware ISO files](#)
- [Slackware TORRENT files](#)

Slackware 13.37: a distribution to (re)discover (in French)

This is a series of four detailed articles about Slackware, written by Kiki Novak for the french magazine *Planète Linux* (issues 67, 68, 69 and 70, November 2011 - May 2012).

Author's note: I do own the rights for these articles, so I've decided to link to them here. Feel free to cannibalize them as you wish, e. g. include parts of them - or the articles as a whole - in this wiki, change them as you feel inclined, quote them extensively, and translate bits of them or the whole series. To help you do this, I've included all the original files that were used in the making of these articles: original text in ODT format as well as all the screenshots in PNG format. Check out the links below the list.

- [Slackware 13.37: a distribution to \(re\)discover \(Part 1, PDF 2.5 MB, in French\)](#)
 - History of Slackware
 - A few good reasons to choose Slackware
 - A few good reasons not to choose Slackware
 - It's not a bug, it's a feature!
 - How to get Slackware
 - Slackware-specific documentation
- [Slackware 13.37: a distribution to \(re\)discover \(Part 2, PDF 3.1 MB, in French\)](#)
 - Choose your boot parameters
 - Select your keyboard layout
 - Partition your hard disk
 - Format your partitions
 - Decide what you want to install
 - Configure and install the bootloader
 - Your mouse in console mode
 - Networking and services
 - Which font for the console?
 - System clock and timezone
 - Which graphical environment?
 - A password for root
 - Finish the installation and reboot
 - What now?
- [Slackware 13.37: a distribution to \(re\)discover \(Part 3, PDF 2.5 MB, in French\)](#)
 - Create an initrd and use the generic kernel
 - Fine-tune the LILO bootloader
 - Configure the network
 - Add one or more users
 - Configure the sound
- [Slackware 13.37: a distribution to \(re\)discover \(Part 4, PDF 3.4 MB, in French\)](#)
 - Traditional Slackware package management
 - Manage official Slackware packages using slackpkg
 - Help! I can't find a package I need!
 - Building a package using a SlackBuild script from SlackBuilds.org
 - Manage SlackBuilds comfortably using sbopkg
 - Configure the graphical server X.org
 - Select your graphical environment
 - Slackware in French

Original files (ODT manuscript, screenshots, etc.):

- [Part 1, ZIP archive 3.3 MB](#)
- [Part 2, ZIP archive 0.5 MB](#)
- [Part 3, ZIP archive 0.6 MB](#)
- [Part 4, ZIP archive 1.5 MB](#) system. Instructions can be found in the article

From:

<https://docs.slackware.com/> - **SlackDocs**

Permanent link:

<https://docs.slackware.com/pl:slackware:install>

Last update: **2012/10/12 21:00 (UTC)**

